

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும்
இனுவில் மஞ்சத்தழையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட,

அமரர்

கார்த்திகேசு தம்பிராசா

(ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)

அவர்களின் விண்ணுலகப்பேறு குறித்த,

நினைவு மலர்

31.12.2021

சிவமயம்

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும்
இணுவில் மஞ்சத்தழையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட,

அமரர்

கார்த்திகேசு தம்பிராசா

(ஒய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)

அவர்களின் விண்ணுலகப்பேறு குறித்த,

நினைவு மலர்

31.12.2021

சமர்ப்பணம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
அன்புடன் எம்மைப்
பேணிக்காத்து வழிநடத்தி
பெருமையுடன் வாழ வைத்த தெய்வம்
“குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்கு”
கார்த்திகேசு தம்பிராசா அவர்களின்
பாதார விந்தங்களில்
இம் மலரினைக் காணிக்கையாக்கிச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

குடும்பத்தினர்

உடலால் மறைந்து போனாலும்
உள்ளதுள் மறைந்துபோகாத
உயரிய தந்தை!

அன்னை
மடியில்
18
·
12
·
1939

ஆண்டவன்
அடியில்
01
·
12
·
2021

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும்
இணுவில் மஞ்சத்தடியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட.

அமரர்

கார்த்திகேசு தம்பிராசா

(ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)

திதி நிர்ணயம்

ஆண்டு பிலவனினிலே ஆன கார்த்திகைப் புதன்
பூண்ட அபர பக்க துவாதசியே- ஈண்டு
தம்பிராசா என்றழைத்த ஆசான் மஞ்சத்தடியான்
பாதம் மெய்மையாய் புகுந்திட்ட தினம்.

உ
சிவமயம்

வ்நாயகர் துத்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறைபோலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுதின் றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் துவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடிபுசியென்னுள்ளங் கவரகள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந்தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே.

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்

கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்

பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றேனடி யேனதி கைக் கெடில

வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

பித்தாப்பிறை சூபெரு மானேயருளாளா

எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை

வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்

நல்லூரருட்டுறையுள்

அத்தா வுனக்காளாயினி யல்லே னெனலாமே.

தருவாசகம்

பால்நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்து நீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செவ்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவதீனியே.

தருவ்சைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே !
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே !
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே !
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத்தா னந்தக் கணியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

தருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக் கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழறஉழறி
உமை மணவாளனுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தருப்புராணம்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையேயாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்து சாத்து விகமே யாக
இந்துவாள் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையின் தனிப் பெருங்கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்

திருச்சிற்றம்பலம்

தருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமற் எனையாள் சற்குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா
அறம் நாலைப் புகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக வுலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

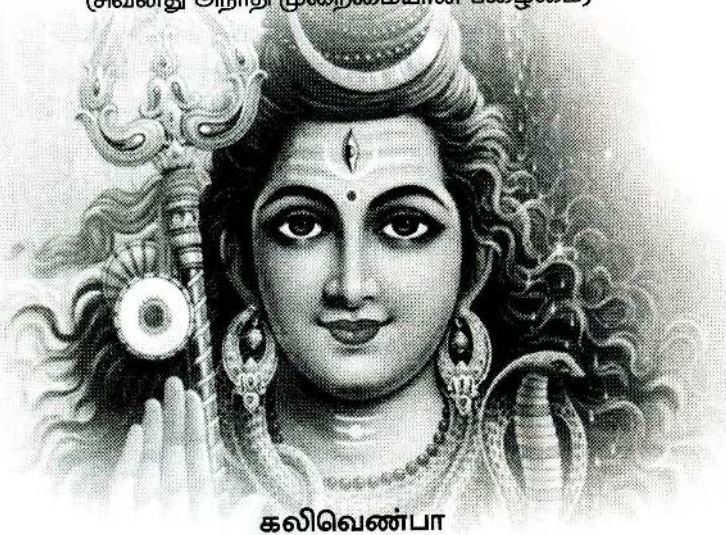
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

சிவபுராணம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

(சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை)

கலிவெண்பா

திருச்சிறம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க!
ஏக னனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!

05

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரம்குவிவா ருண்மகிபுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!

10

— 06 —

06

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி;
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி;
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி;
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி;
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி;

15

ஆராத இன்பம் அருளுமலைபோற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே எனம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே

35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்க்குஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே. 40

ஆக்க மளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனம்கழிய நின்ற மறையோனே. 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த், தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே.

70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுவர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனையோ என்றென்று

85

போற்றி புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

எவனொருவன் வாழ்நாளை சதா இறை சிந்தனையுடன் கழித்து
 இறுதியில் தன் ஆவியை உத்தராயணத்திலும் பகற் காலத்தின்
 சுப வேளையிலும் பூர்வ பக்கத்திலும் அக்கினி தேவதையின்
 ஆகர்ணத்திலும் விடுகின்றானோ அவன் பிறவா நெறியதன்
 முத்தி பேற்றை அடைகிறான். **- கீதை**

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

(சக்தியை வியந்தது)

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணெகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மை தீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழிகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணைக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்

தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னானன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகொங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கொங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பராங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழிந் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கனைவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையெயமக்கொங்கோன் நல்குதியெல்
 என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
 ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரமுல்போல்
 செய்யாவெண் ணீராடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைப்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளியே
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார ரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்குஅப் பழுஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலொங்கண் மற்றொன்றுங்காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கொங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்ய ஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றான் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீ என்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செற்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

ஓற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்து உனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

சப்பாணி

எள்ளு பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும், வாழைப்பழமும், பலாப்பழமும்,
வெள்ளைப்பாலும், மோதகமும் விரும்பிப்படைத்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியேகொட்டி அருள்க சப்பாணி.

சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடை கொண்டு வையத் துவாவி,
அண்டத்து அமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே,
என்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்,
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
முத்தின் குடைஉடை யாளே மூவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல் இசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்துஎன் சித்தந்
தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிஸ்தபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்கு ஓர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பு அரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவனடி வணங்கிப்

பரனே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
 அரனே மறையவற்கு அருள்புரிந்து அருளென
 அந்த அந்தணனுக்கு இந்த நற்பிறப்பில்
 மைந்தரில்லை என்று மறுத்து அரன் உரைப்ப
 எப்பரி சாயினும் எம்பொருட்டு ஒரு சுதன்
 தப்பிலா மறையோன் தனக்கு அருள் செய்கென
 எமையாளுடைய உமையாள் மொழிய
 இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
 பெண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
 பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்

20

பேதாய் நீ போய்ப் பிறவென மொழிய
 மாதுஉமையவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
 பொன்றிடு மானுடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
 நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
 கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுதல் அவட்கு நீ பிள்ளை யாகச்
 சென்று அவண் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்
 மன்றல் செய்தருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கன் மாமகளும்
 பெடைம யிற்சாயற் பெண்மக வாகித்

30

தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்றில் உதித்துப்
 பாவை சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பின ளாகி
 ஐயாண்டு அடைந்த பின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாள்நுதல் தன்னை
 மானுட மறையோற்கு வதுவை செய்திடக்
 கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோற்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான் என

40

மற்றவன் தன்னை உன் மணமகனாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து அவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யானெனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவரி அங்கு உரைத்து
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகில்
 தருமலி நிழல் தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழல் உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன் அருந்தவம் அறிவோம் யாமென
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்

50

மான் இடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிட யோக மறைவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டு நற்குண்டிகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்க கரையில்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்நறும் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லியலாய் நீ
 என்பெறத் தவமிங்கு இயற்றுவது என்றலும்
 கொன்றை வாரசடையனைக் கூட என்று உரைத்தலும்

நன்று எனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான் மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எனும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையொடு ஏந்திப்
 பிச்சை கொண்டு உழுலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சி நீ செய்தவம் நகைதரும் உமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்

60

ஆங்கு அவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
சேடியர் வந்து செழுமலர் குழலியை
வாடுதல் ஒழிகென மனமிகத் தேற்றிச்

70

சிந்துர வாள்நுதற் சேடியர் சிலர் போய்த்
தந்தை தாயிருவர் தாளிணை வணங்கி
வாவிக்கரையில் வந்தொரு மறையோன்
பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலும்
தோடு அலர்கமலத் தொடைமறை முனியை
ஆடக மாடத்து அணிமனை கொணர்க என
மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
நீடிய புகழாய் நீ எழுந்து அருள் என
மைம்மலர்க் குழலி வந்து எனை அழைக்கில்
அம்மனைப் புகுவன் என்று அந்தணன் உரைத்தலும் 80

பொற்றொடி நீ போய்ப் பொய்கையில் நின்ற
நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கெனச்
சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவுடையோன்
அவனையான் சென்றிங்கு அழைத்திடேன் என்று
சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறினள் ஆகி
மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லதென்
பொற்புஅமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
யான் வெளிப்படுவது இல்லையென்று இசைப்ப 90

மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை இணையடி
தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்
தந்தையந் தாயந் தகைபெற மொழியச்

சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய் சொல்மறுத்தல் பாவமென்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவனெதிர் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன் என்றெண்ணி

100

ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாப்
 பாத பூசனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
 தேன் கதலிப்பழம் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனாங் குங்குமச் சாந்து இவை கொடுத்துத்
 தக்கோலத்தொடு சாதிக் காயும்
 கற்பூரத்தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்

110

ஒள்ளிய தட்டில் உகந்து முன்வைத்துச்
 சிவனைப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமாமுனி புன்முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவும் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்

120

கரந்ததன் உருவங் காட்டி முன்நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடு அங்கு அவன் அடி வீழ்ந்து இறைஞ்சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகை கந்தர்வர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில் உள்ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின் 130

மன்றல் அங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல் வந்துஇலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக்கத்தால் வளை பல பரப்பி
 ஆணிப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பக்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில் விதானித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறும் திருவிளக்கேற்றிப் 140

பத்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கழுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர் சோடித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்

திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
எம்பிரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
கடலென விளங்கும் காவணந் தன்னில்

150

சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்து உடன் இருத்திப்
பறையொலியோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்
தறுகலன் ஒளிபொன் தாலி பூட்டிச்
சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
போதுஅணி கருங்குழற் புவை தன்னுடனே

160

ஓதநீர் வேலிகூழ் உஞ்சையம் பதிபுக
ஏரார் வழியில் எண்திசை தன்னைப்
பாரா தேவா பனிமொழி நீ என
வருங்கருங் குழலாள் மற்றும் உண்டோ எனத்
திருந்து இழை மடந்தை திரும்பினாள் பார்க்கக்
களிறும் பிடியுங் கலந்து விளையாடல் கண்டு
ஒளிர்மணிபுணாள் உரவோண் உடனே
இவ் வகையாய் விளையாடுவோம் ஈங்கென
அவ்வகை அரனும் அதற்கு உடன் பட்டு
மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக

170

மதர்விழி உமைபிடி வடிவம் அதாகிக்
கூடிய கலவியில் குவையம் விளங்க
நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ

அந்தணர் சிறக்க ஆனிநம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்வி வேத ஆகமம் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக்கையோடு
 ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
 பவளத்து ஒளிசேர் பைந் துவர்வாயும்

180

தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டும்
 கோடி சூரியர் போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலும்
 கற்றைச் சடையுங் கனக நீண்முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்து அவதரித்தலும்
 பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்து உடன் நோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்த நான் முகனும்

190

மண்ணு ளோர்களும் வந்து உனை வணங்க
 ஆங்கு அவர் தங்கட்கு அருள் சுரந்து அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி அருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதுஇரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்து இனிது இருந்த பின்
 வான வராலும் மாணு டராலும்

200

கானமர் கொடிய கடு விலங்காலும்
 கருவிகளாலுங் காலனாலும்
 ஒரு வகையாலும் உயிரழியாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்து முன்னாளில்
 வரம் பெறுகின்ற வலிமை யினாலே
 ஐம்முகச் சீயம் ஒத்து அடற்படை சூழக்
 கைம்முகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுந்தொழில் புரியுங் கொடுமை கண்டு ஏங்கி

210

அடுந்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத்து அவுண்ணோடு அவன் தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்று வா என்று விடை கொடுத்தருள
 ஆங்கு அவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்

220

பாங்குறும் அவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவெண் மருப்பை ஒடித்து அவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந்த திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்த மூடிகமாய் வந்து அவன் பொரவே

வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்த வெண்மருப்பு அங்கு இமைநொடி அளவில் 230

செறிந்தது மற்று அவன் திருக் கரத்தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனை என மணந்தே
 ஓகையோடு எழுந்து ஆங்கு உயர்படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும் வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிக் கயல் கமுகு ஏறும்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனை அர்ச்சித்துக்
 கணபதீச் சரம் எனுங் காரண நாமம்
 கணபதி புகழ்தரு பதிக்கு உண்டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமன மகிழ 240

இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமை பெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 யாவரும் வந்து இவன் ஏவல் செய்திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகற் குரிய விரதமென்று என்றெண்ணி
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெறுநாள் 250

ஒப்பரும் விரதத்து உறும் ஒரு சதுர்த்தியில்
 நோற்று நற்புசை நூடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றி செய்திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே

நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவருங் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்த காத்திரமும்
 தாழ்துளைக் கையும் தழைமுறச் செவியும்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளும்

260

கொண்டனன் சீற்றம் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டு இங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும் இத்தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவும் எய்துவர் என்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுள் இத் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அன்னான்
 மார்கழித் திங்கண் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டினல் விரதமென்று

270

இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்.
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகை இனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத்து உதித்த
 தருமனும் இளைய தம்பி மார்களும்
 தேவகி மைந்தன் திருமுக நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையூ றின்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண் டாகவுஞ்
 செருவினில் எதிர்ந்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்

280

எந்தத் தெய்வம் எவ்விரதத்தை வந்தனை
 செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
 பாட்டுஅளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீர எனக் கிளர்த்துதலுற்றான்.
 அக்கு நீறணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்துஒளி விளங்கும்
 கோடி சூரியரபோற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புய முடையோன்

290

சர்வா பரணமுந் தரிக்கப் பெற்றவன்
 உறுமதிக் குழவிபோ லொருமருப் புடையோன்
 ஒருகையில் தந்தம் ஒருகையிற் பாசம்
 ஒருகையின் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறு நினைவின்படி
 சித்தி செய்வதனாற் சித்தி விநாயகன்
 என்று இமையவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தரும் திருநாமம் படைத்தோன்
 புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதும்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்

300

வித்தி யாரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தி யோகங்கள் உஞர்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தாற்
 தீங்கு உறாது எல்லாஞ் செயம் உண்டாகும்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதமொன்று உளது அதை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத் துண்டாம்

புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
மேவரை தம்மையும் வென்றிட லாமெனத்
தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு

310

நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
புகர்முகக் கடவுளைப் பூசை செய்விதமும்
விரித்தெமக்கு உரைத்திட வேண்டுமென்று இரப்ப
வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
முந்தும் புலரியின் முறை நீர் படிந்து
சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
பத்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்

320

வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன் தன்
ஒள்ளிய அருள் திரு உருவுண்டாக்கிப்
பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
ஆசுவலா மண்ணால் அமைத்தலுந் தகுமால்
பூசனஞ் செய்மிடம் புனித மாக்கி
வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
கோடிகம் கோசிகம் கொடி விதானித்து
நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
விந்தைசேர் சித்தி விநாயகர் உருவைச்
சிந்தையில் நினைந்து தியானம் பண்ணி

330

ஆவா கனம் முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
வாகார் ஆச மனம் வரை கொடுத்து
ஐந்து அமிரதத்தால் அபிடேகித்துக்
கந்தம் சாத்திக் கணேச மந்திரத்தால்
ஈசுர புத்திரன் என்னும் மந்திரத்தால்

மாசு அகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்து உமை சுதனாப் புகலு மந்திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சுறுகுடன் இருபத்தொரு விதமாய்
 பத்திர புஸ்பம் பலபல கொணர்ந்தே

340

உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசாங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வ காரியமுந் தந்தருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும் நாமங்களால்
 ஆரம்பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற் பணிகாரம்
 தீது அகல் மாங்கனி தீங்கதலிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு

350

தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுழ் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும் முன்வைத்து
 உருத்திரப்பிரியன் என்று உரைக்கும் மந்திரத்தால்
 நிருந்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்ற நானான்கு உபசாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
 உண் அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்
 சந்தன முத்துத் தானந் தக்கிணை

360

அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகும் விநாயகத் திருவுருவத்தைத்

தரித்த வத்திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித்திகம் என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர் செய்தலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயம்மிகப் பெறுவர்
 அரன் இவன் தன்னை முன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி

370

விருத்திரா சுரனை வென்று கொன்றிட்டான்
 அகலிகை இவன்தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாள் தமயந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவு நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேறறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்தி வன் இவனை

380

மகிதலந் தன்னின் மலர்கொடு அர்ச்சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்ட தேவதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்மணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபாலன் தான்
 கொண்டு போம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டு பாண்மிழற்றா மலர்கொடு அர்ச்சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு
 யாமும் அங்கு அவளை இன்புறப் பெற்றோம்

390

புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விளைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணிலர் உளரால்
 அப்படி நீவிரும் அவனை அர்ச்சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்று கன்றெறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்து கட்புலன் இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்சிந்தையில்
 நினைத்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு

400

அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்.
 ஈங்கு இது நிற்க இவ்விரதத்து இயல்
 ஓங்கிய காதை மற்றொன்று உரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன் தரும் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயை தன் வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறி நடத்துதலால்

410

ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீ இரங்கு எமக்கென நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரிஉறை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீர் என
 என அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமரவேல் விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்

420

ஓடிய வானோர் ஒருங்குடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊர் அரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள் என்றஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரத்தலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்றம் அடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்

430

தானும் அச் சபையில் தரியாது ஏகி
 எமை ஆளுடைய உமையாளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்து இனிது இருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கி நாணுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 ஆறுமுகப் பிள்ளையை அவன் கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீண்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்கையிற் கொடுப்ப

440

நீதி யோடு நின்று கையேந்திப்
 போத நீள் வாயுவும் பொறுக்க ஒண்ணாமல்
 தரும்புனர் கங்கை தன்கையில் கொடுப்பத்
 தரும்புனர் கங்கையுந் தாங்கவொண்ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண் ஆறு இரண்டும் கரம் ஈராறும்

தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராரும்
மாண் அயில் ஆதி வான்படை யுங்கொண்டு
அறுமுகக் கடவுள் அங்கு அவதரித் திடலும்

450

மறுகிய உம்பர் மகிழ்ந்து உடன்கூடி
அறுமீன் களைப்பால் அளித்தீர் என்று அனுப்ப
ஆங்கவர் முலையுண்டு அறுமுகன் தானும்
ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடும் நாளில்
விமலனும் உமையும் விடையுகைத்து ஆறு
தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து
முருகுஅலர் குழல் உமை முலைப்பால் ஊட்ட
இருவரும் இன்பால் எடுத்து எடுத்து அணைத்துத்
தேவர் தம்படைக்குச் சேனா பதியெனக்
காவல்கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி

460

அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
திசையலாஞ் செல்லுந் தேருமொன்று உதவிப்
பூதப் படைகள் புடைவரப் போய் நீ
ஓதறும் அவுணரை ஒறுத்திடு என்றனுப்ப
இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
தகவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
குருகுபேர் பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு

470

அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
அமரா வதியில் அமர்ந்து இனிது இருந்தான்
சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு

அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்து அடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன் எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டும் நீ அம்பிகா பதியென

480

இமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்தி முன்னிற்க மாங்கையைப் பார்த்து
 மாங்கை நீ தான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்

490

புற்றுஅரவு அணிந்த புனிதனைக் காண அங்கு
 உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ் உமையான் வென்றேன் என
 எம்பெருமானும் யான்வென்றேன் என
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவருஞ் சாட்சியம் இவனைக் கேட்ப

500

மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றுந்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன் அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவரி அங்கு உருத்து
 நோக்கி நீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி யுரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையினாலே

510

கனலென வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள் வீற்றிருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில் நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவு அணி மருமனுந் துணை விழியிழந்தே
 ஆண்டு அரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல் வீற்றிருக்கும்
 கிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்

520

திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத்தின் கீழ் இருந்தான்
 கம்ப மாமுகத்துக் கடவுள் தன் பெருமையை
 அம்பு வியோருக்கு அறிவிப்போம் என
 உம்பர் உலகத்து ஓர் எழு கன்னியர்
 தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்

கார்த்திகைக் கார்த்திகைக் கழிந்த பின்னாளில்
ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி

530

இருபத்தோர் இழை இன்புறக் கட்டி
ஒருபோது உண்டி உண்டு ஒரு மனமாய்
வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
ஆதி விநாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
மூன்றெழுத்து அதனால் மொழிந்த மந்திரமும்
தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
உரைதரு பதினாறு உபசாரத்தால்
வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
மற்றை நாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த

540

அற்றைநாள் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுஞ்
சேரும் அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
வாரண முகத்தோன் வதிபெருங் கோயில்
சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக் கேற்றிக்
குலவுபொற் கலைகள் கொடு விதானித்து
மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
கொலைபுரி வடிவேற்குகற்குமுன் வருகை
மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சளம் ஆட்டிப்
பொற்கலை நன்னூற் பூந்துகில் சாத்திச்
சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிக்

550

செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
குருத்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
கருமுகை புன்னை கடிமழ் பாதிரி
மருவிரி ஞாழல் மகிழ் இரு வாட்சி

தாமரை முல்லை தழையவிழ் கொன்றை
பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
காந்தள் ஆத்தி கடம்பு செவ்வந்தி
வாய்ந்த நல்எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
முத்தளக் கூவிளம் முதலிய சாத்தித்

560

தூப தீபங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
அப்பம் மோதகம் அவல் எள்ளுருண்டை
முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
தேனுடன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
நோற்பது கண்டு நோலாது இருந்த
பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
யாப்புறு கொங்கையீர் யானும் நோற்பேன் என

570

ஆங்கு அவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
பாங்கொடு இவ்விரதம் பரிந்து நோற்பித்தார்
அண்டர் நாயகனாம் ஐங்கரன் அருளால்
விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே
உஞ்சைமா நகர்புகுந்து உமையொடு
விமலன் கஞ்சநாள் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
வெஞ்சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
யானிடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏதென
மானெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப

580

இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளை அன்று
 எனக்குத் தந்தருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொன்தாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புடன் நோற்றபின்
 மாதுஉமை அடைந்த வன்தாழ் நீக்கி

590

நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்தது நகையானது எனத்
 தேன்றேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ் சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருத்தி நோற்பேனென
 இறையவன் கதைசொல ஏந்திழை நோற்றபின்

600

குறமட மகளைக் குலமணம் புரிந்தோன்.
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டு உழுந்தாமத் தாமனை
 மாதுமை யாளை வந்து கண்டனனே
 கண்ண நீ கண்ணிலாக் கட்செவி ஆகுஎனக்
 தண்நறுங் குழலுமை சாபமிட்டதுவும்
 அக்கு நீறணியும் அரன்முதல் அளித்த

விக்கின விநாயகன் விரதம் நோற்று அதன்பின்
சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
விடப்பணி உருவம் விட்டு நீங்கியதும்,

610

பவரிகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
கவுரி அன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்,
வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்,
வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்,
நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
இந்நிலந் தன்னில் இவ்விரதத்தை
மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்த்து
மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து

620

தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புரிந்து
மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
பரிவொடு இவ்விரதம் பாரகந் தன்னில்
விரைகமழ் நறுந்தார் விக்ர மாதித்தன்
மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றினோள்
மற்றவன் காதல் மடவரல் ஒருத்தி
இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
மெத்த அன்புடன் இவ் விரதம் நோற்பேனென
அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்

630

சித்தம் மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
வற்றிய கொவ்வையின் மாலே போட

ஆங்கு அது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச் சிறையிருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி யொருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி

640

இழையது கிடப்பக் கண்டு அவள் எடுத்துக்
 குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதை கைக்கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத்து அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம் அவட்கு அருள
 கொண்டுபோய் அரசனாங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக் கிர மாதித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிரமான உடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புத் தாளினின்று ஒலிப்பக்

650

கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கு மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு

660

இமைப்பொழுது இவள் இங்கு இருக்கலாகாது என
 அயற் கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலிய கல்லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழுவர் தம்மனையில் உற்று அவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக

670

அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதாய்து ஆக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகளெல்லாந் துணிந்து வேறாகத்
 தூசரும் அவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞாலம் எல்லாம் நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் "பாவிநீ தான்யார்?" என்ன
 வெம்மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்

680

அவ்வை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குத்தினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டும் தன் அகம் அதிர்சென்று
 இவ்வகைக் கன்னி நீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி

எல்லார்க்கும் மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
சொல்லும் விக்கிரம சூரியன் மனையெனச்

690

சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
நீர்து கொண்டு நிலம் மெழுகிடுக எனச்
சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
மானேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
தண்ணீர் கொணர்ந்து தரை மெழக்கிட்டு
மண்ணிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புகலப்

700

புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தி நின்றாட
மெத்தஉள் நடுங்கி வீழ்ந்தவள் கிடப்பக்
கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதுவென
உத்தமி அவ்வை உணர்ந்து முன்அறிந்து
தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
நுவலரும் விநாயக நோன்பு நோற்றிடுக எனக்

710

கரத்து மூவுழு இழைக் காப்புக் கட்டி
அப்பமும் அவனும் ஆம் பல பண்டமுஞ்
செப்ப மதாகத் திருமுன் வைத்தே
அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
மத்தகக் களிற்றின் மகா விரதத்தை

வித்தகமாக விளங்கிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணை பெற்றதன் பின்,
 சக்கர வாள சைனியத்தோடு
 விக்ர மாதித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி

720

எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அணுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருள்ளைச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்நீர்க் கரகமும் ஒரு பணிகாரமும்
 பண்ணேந் மொழியாள் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஓப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்

730

அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தான்அது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்த நீ யாரென வினவ
 மவ்வல் அம் குழலாள் மெளனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காண் இது
 குணமுடை இவள் உன் குலமனையாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்று அவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனம்மிக மகிழ்ந்து

740

திங்கள்நேர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
கொண்டுஊர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
ஒண்தொடி யாரில் உயர்பதம் உதவினன்
சிந்துர நுதலார் சென்று அடி பணியச்
சுந்தரி இருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

745

நூற்பயன்

- (1) பொன்னுமிசுங் கல்விமிகும் புத்திரரோ டெப்பொருளும்
மன்னு நவமணியும் வந்தணுகும் - உன்னி
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக வுத்தமனார் நோன்பின்
றிருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.
- (2) பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தி னோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
கற்றவரு நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.
- (3) வெள்ளை யெருதேறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வர் நோலாதருகிருந்து
கேட்டார்க்கும் வாராது கேடு.
- (4) சூலிலார் நோக்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம்போற்கில் - மேலைப்
பிறப்பெல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்
பிள்ளையார் கதை முற்றுப் பெற்றது.

போற்றித் திருவகவல்

அருள்புரிந் தருளு மரசே போற்றி
இருவினை துடைக்கு மிறைவா போற்றி
மறைமுனி யொருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
கறைமிடற் றிறைவன் கையில் கொடுப்ப
வேலனு நீயும் விரும்பிமுன்னிற்ப
ஒருநொடி யதனிலுலகெலாம் வலமாய்
வருமவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாமென
விரைவுடன் மயின்மிசை வேலோன் வருமுனர்
அரனை வலம்வந் தக்கனி வாங்கிய
விரகுள விக்கின விநாயக போற்றி
முன்னடி தெரியா முதல்வனைப் போற்றிப்
பின்னடி தெரியாப் பெருங்கவிப் பெருமான்
மண்மிசை வைத்துனை வாவியிற் செல்லக்
கண்ணிலா னிவனெனக் கரந்தவன் போகக்
கரமிசை யேறிக் காணா திரங்கி
உரைதடு மாறி யுள்ளங் கலங்கிக்
கூகூ கணபதி கூகூ வென்னக்
கூகூ வென்றருள் குன்றே போற்றி
அப்பணி சடையோன் முப்புர மெரிக்க
இப்புவி யதனை யிரதமாக்கித்
தினகரன் மதிசேர்ச் சில்லியாகப்
பொருவரு மறைகளே புரவியாகச்
சங்கைசேர் நான்முகன் சாரதியாகப்
பங்கயக் கண்ணன் பகழி யாக
மலைசிலை யாக வாசுகி நாணா
நிலைபெற நிற்கு நெடுந்தேர் தன்னில்
விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக நமவெனச்
சிக்கென விறைவன் செப்பா தேறலின்

தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்
 அச்சறுத் தருளு மரசே போற்றி
 வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
 பூதப் படையுடைப் புனிதா போற்றி
 கரமைந் துடைய களிநே போற்றி
 பரமன் பயந்த பாலா போற்றி
 அகில மீன்றரு ளம்மை தனக்குத்
 திருமக னாகிய செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க் கருள்புரி யரசே போற்றி
 கூற்றவர் மனத்திற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசங்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநர கெழுபிறப் பறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையு மெமக்கிங் கிரங்குவாய் போற்றி
 துளைசெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநிக ரொற்றை மருப்பா போற்றி
 வரமிகு மரிதிரு மருகா போற்றி
 சுரர்தொழு முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லைவர் புகழு நம்பா போற்றி
 வல்லபைக் குரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத் தவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமிகு மூஷிக வாகனா போற்றி
 ஓங்கா ரத்தனி யுருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கொரு துணைவா போற்றி
 முறநிகர் தழைசெவி முதல்வா போற்றி
 துண்டமா மதிபோற் றுலங்கிய கோட்டைக்
 கண்டக மாகக் கைதனிற் பிடித்துப்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவில் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி.

வருக்கைக் கோவை

- அன்புடைக் கடவுளர்க் கதிபதி செயசெய
ஆபத் தகற்று மைங்கர செயசெய
இந்துச் சடைமுடி யிறைவா செயசெய
ஈசன் பெற்ற எம்மான் செயசெய
உன்னிய முடிக்கு மொருவா செயசெய
ஊர்மனை சந்தி யுகந்தாய் செயசெய
எம்பெரு மானே யேகனே செயசெய
ஏமுல குந்தொழு விருப்பாய் செயசெய்
ஐயா கணங்கட் காதி செயசெய
ஒற்றை மருப்பை யுடையாய் செயசெய
ஒங்கிய கரிமுக முற்றாய் செயசெய
ஒளவியமில்லா தவனே செயசெய
- அ. ஃகர வணிந்த வாதீ செயசெய
கண்மூன் றுடைய களிநே செயசெய
ஙப்போன் மழுவொன் றேந்தீ செயசெய
சங்கரன் தேரச் சறுத்தாய் செயசெய
சூயமுடை வித்தக நம்பீ செயசெய
- இ. டமுடை விக்கி னேசுரா செயசெய
- இ. ணங்கிய வன்பர்க் கினியாய் செயசெய
தத்துவ முறைதரு சாமீ செயசெய
நன்னெறி வித்தக நம்பீ செயசெய
பகீரதிக் கினிய பாலா செயசெய
மன்று ளாடி மகனே செயசெய
- இ. யக்கரைக் களையு மிறைவா செயசெய
- அ. ரவக் கிங்கிணி யணிவாய் செயசெய
- இ. லகக் கொம்பொன் றேந்தீ செயசெய
- வஞ்சனைப் பழவினை மாற்றுவாய் செயசெய
- அ. முகிய வேலனுக் கண்ணா செயசெய
- இளமத யானை முகத்தாய் செயசெய

இ. றக்கரி சாடு மிறைவா செயசெய

அ. னந்த லாடு மரசே செயசெய

கரமைந் துடைய கணபதி செயசெய
காமன் பகைவன் காதல் செயசெய
கிரியிற் பாரதந் தீட்டினாய் செயசெய
கீழ்மை யொழித்துக் கிளர்வாய் செயசெய
குண்டப் பண்டிக் குருவே செயசெய
கூறிய மும்மதக் கோவே செயசெய
கெண்டையங் கண்ணுமை மகனே செயசெய
கேதா ரப்ரிய மானாய் செயசெய
கையிற் சக்கர முடையாய் செயசெய
கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செயசெய
கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செயசெய
கௌவைப் பழவினை தீர்ப்பாய் செயசெய

*****

வருக்கைக் கோவை முற்றுப் பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

ஒளவையார் அருளிய
விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்அரை ஞானும் பூந்துகிலாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்ட முப் புரி நூல் திகழொளி மாற்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே!

—❦—

52

முப்பழ நுகரும் மூவிக வாகன!
 இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
 தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதலை ந்தெழுத்துந் தெளிவாய்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
 குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடாயுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி யென்செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக்கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்கிசை நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
 இடை பிங்கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்குமு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலிய தனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத் தறிவித்தே
 அமுதநிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி

இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முகம் ஆக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசெனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி யிரண்டுங் கொன்றிடமென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவுக்கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றிநின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே!.

திருச்சிற்றம்பலம்

காசிப முனிவர் அருளிய
விநாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்கும்
விநாயகர் காக்க வாய்ந்து சென்னி
அளவு படா அதிக சவுந்தர தேக
மகோற் கடர்தாம் அமர்ந்து காக்க
விளரற நெற்றியை என்றும் விளங்கிய
காசிபர் காக்க புவந் தம்மை
தளர்வில் மகோதரர் காக்க
தட விழிகள் பாலச் சந்திரனனார் காக்க.

01

கவின் வளரும் அதரம் கசமுகர் காக்க
தாலம் கணக்கிரீடர் காக்க
நவில் சிபுகம் கிரியை சுதர் நனி காக்க
வாக்கை விநாயகர் தாம் காக்க
அவிர நகை துன்முகர் காக்க வள் எழில்
செஞ்செவி பாசபாணி காக்க
தவிர்தலுறாது இளங் கொடி போல்
வளர் மணி நாசியை சிந்தார்த்தார் காக்க.

02

காமரு பூமுகந் தன்னை குணேசர் நனி காக்க
 களம் கணேசர் காக்க
 வாமமுறு இரு தோளும் வயங்கு
 கந்த பூர்வசர் தாம் மகிழ்ந்து காக்க
 ஏமமுறும் அணி முலை விக்ன விநாசன்
 காக்க இதயந்தன்னை
 தோ மகலும் கணநாதர் காக்க அகட்டினை
 துலங்கு ஏரம்பர் காக்க.

03

பக்கமிரண்டையும் தராதரர் காக்க
 பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
 விக்கினகரன் காக்க விளங்கு விங்கம்
 வியாழ பூணர் தாங்காக்க
 தக்க குய்யந்தன்னை வக்ரதுண்டர் காக்க
 சகனத்தை அல்லல்
 உக்க கணபன் காக்க ஊருவை
 மங்கள மூர்த்தி உவந்து காக்க.

04

தாழ் முழந்தாள் மகா புத்தி காக்க
 இருபதம் ஏக தந்தர் காக்க
 வாழ் கரம் கிப்பிரப் பிரசாதனார் காக்க
 முன்கையை வணங்குவோர் நோய்
 ஆழ்தரச் செய் ஆசாரபூசகர் காக்க
 விரல் பதும வர்த்தர் காக்க
 கேழ் கிளரு நகங்கள் விநாயகர் காக்க
 கிழக்கினில் புத்தீசர் காக்க.

05

அக்கினியில் சித்தீசர் காக்க
 உமாபுத்திரர் தென்னாசை காக்க
 மிக்க நிருதியில் கணேசுரர் காக்க
 விக்கின வர்த்தனர் மேற்கென்னும்
 திக்க தனிற் காக்க வாயுவில் கசகன்னன்

காக்க திகழ் உதீசி
 தக்க நிதிபன் காக்க வட கிழக்கில்
 ஈச நந்தனரே காக்க. 06

ஏகதந்தர் பகன் முழுவதும் காக்க
 இரவினும் சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின் விக்னகிருது காக்க
 இராக்கதர் பூதம் உறு வேதாள
 மோகினிபேய் இவையாதி உயிர்த்
 திறத்தால் வரும் துயரும்
 வேமுறு பிணி பலவும் விலக்கு
 பாசாங்குசர் தாம் விரைந்து காக்க 07

மதிஞானம் தவம் தானம் மானமொளி
 புகழ்குலம் வண் சரீரம் முற்றும்
 பதிவான தனம் தானியம் மனைவி
 மைந்தர் பயில் நட்பு ஆதிக்
 கதியாவும் கலந்து சர்வாயுதர் காக்க
 காமர் பவுத்திரர் முன்னான
 விதியாரும் சுற்றமெலாம் மயூரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க 08

வென்றி சீவிதம் கபிலர் காக்க
 கரி ஆதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வாறு இதுதனை முக்காலமும்
 ஒதிடின் நும்பால் இடையுறொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவர்காள் அறிமின்கள்
 யாரொருவர் ஒதினாலும்
 மன்ற வாங்கவர் தேகம் பிணியற
 வச்சிரதேக மாகி மன்னும் 09

*****

விநாயகர் கவசம் முற்றிற்று.

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய
சகலகலா வல்லி யாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான் பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே!
சகல கலாவல்லியே!

- 01

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்று மைப்பாற்
காடுஞ் சமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே!

- 02

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் அருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே!

- 03

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர்செந் நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே!
 சகல கலாவல்லியே!

- 04

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட் கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

- 05

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும் வெங்காலுமன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

- 06

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா

லமுதம் தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே!
சகல கலாவல்லியே!

- 07

சொல்விற் பனமு மவதான
முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தையுந் தந்தடிமை கொள்வாய்
நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப்பேறே!
சகல கலாவல்லியே.!

- 08

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்க்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்?
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே!
சகல கலாவல்லியே!

- 09

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ?
சகல கலாவல்லியே!

- 10

செந்தில் மேய கந்தவேள்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

**துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும், நிமலன் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.**

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செயும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற

மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சூதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 விணவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணபவ வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமுமொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
 பல் பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து

நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழுந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோத னென்று
 உந்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேலிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாழ் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரலடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவளிடுக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாநாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க

அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும் பகை யகல
 வல்ல பூதம் வாலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலுமிருட்டினும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரு மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட

காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியுருட்டு கால்,கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வேடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயிரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப்பளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நிலலா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழுலகமும் எனக்குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவருமெனக்கா

மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேல வனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பு உன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்ற வளாமே
 பிள்ளையென் அன்பாய்ப் பிரியமளித்து
 மைந்தன் என் மீதும் மனமகிழ்ந் அருளித்
 தஞ்சமென் அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீறுணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங்கருளுவர்
 மாற்றர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல் எழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்

சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துண வாசக்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க்கு உவந்தமுதளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினிலிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர் கார்த்திகேசு தம்பிராசா

அவர்களின்

வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

ஈழவள நாட்டின் தலைமைக் குடமாக அமைந்த யாழ்ப்பாணத்தில் எழில் மிகு கிராமமாகத் திகழ்வது அளவெட்டி. மிகச்சிறப்புப் பெற்ற தெய்வத் திருத்தலங்கள், கல்விக்கூடங்கள், விவசாய வளங்கள் நிறையப் பெற்ற சிறப்புடையது இக் கிராமம். இவ்வூரில் வாழ்வும் வளமும் செல்வமும் ஒருங்கமையப் பெற்ற சைவ வேளாளர் குலத்தில் பிறந்த கார்த்திகேசு பொன்னம்மா அவர்களுக்கு கனகம்மா, இராசையா, கந்தையா, சரஸ்வதி, நாகேஸ்வரி, தம்பிராசா ஆகியோர் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர். இவர்களில் இளைய மகனான தம்பிராசா 1939.12.18 இல் பிறந்தார்.

இவர் தனது இளமைக் கல்வியை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியிலும் உயர் கல்வியை அருணோதயாக் கல்லூரியிலும் கற்று நிறைவு பெற்றார். இவர் தனது தந்தையின் விவசாயத்துக்கு நன்கு உறுதுணையாக இருந்தவர். பின்பு இவர் கண்டியில் உள்ள ஒரு பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்த வேளையில் சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த கிராமமான கோண்டாவில் என்னும் கிராமத்தில் வசித்து வந்த தம்பு நாகரத்தினம் தம்பதியினருக்கு தருமலிங்கம், தெய்வேந்திரம், தவமணி, சரஸ்வதி என்னும் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். இவர்களில் தவமணியைத்

தம்பிராசா திருமணம் செய்து கொண்டார். இவர்களுக்கு சரஜென்மன் (லண்டன்) சத்தியவண்ணன் (ஜேரமனி), உமா (ஆசிரியை, யா/நடேஸ்வராக் கல்லூரி), நவநீதன் (லண்டன்), யாழினி (கனடா) ஆகியோர் பிள்ளைகளாகக் கிடைக்கப்பெற்று, அவர்களுக்குச் சிறந்த கலவியைப் புகட்டி நற்பிரஜைகளாக உருவாக்கினார். இவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் திருமணம் செய்துவைத்து மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு பெரும் சிறப்புடனும் சந்தோஷமாகவும் இணுவில் மஞ்சத்தடியில் வசித்து வந்தார்.

இவர் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்த காலத்தில் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். இவர் அனூராதபுர ஆசிரியர் கலாசாலையில் தனது ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டார். அதன் பின்பு யா/கோண்டாவில் பரஞ்சோதி வித்தியாசாலையில் தரம் 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்குச் சிறந்த வழிகாட்டி ஆசிரியராகவும் உப அதிபர் ஆகவும் தனது கடமைகளை மேற்கொண்டு அக்கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருந்து சிறந்த மாணவச் செல்வங்களை உருவாக்கியவர்.

1995 இடப்பெயர்வின் பின் கிளிநொச்சி சிவபாதகலய வித்தியாலயத்திலும் 1996 இல் இருந்து வவுனியா தமிழ் மகாவித்தியாலயத்திலுள்ள ஆரம்பப் பிரிவில் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டி ஆசிரியராகவும் ஆரம்பப் பிரிவு பகுதித் தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். அக்காலப் பகுதியில் பெரும்பாலான மாணவர்கள் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தனர். பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்தார். 1999 ஆம் ஆண்டு தனது ஆசிரியப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

ஓய்வின் பின்னர் சமூகப் பணிகளையும் விவசாய நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டு வந்தார். இவரது சமூகப் பணியாக முதியோர் சங்கத்தின் பொருளாளராகவும் கிராமத்தின் முன்பள்ளியின் பொருளாளராகவும் இணுவில் மஞ்சத்தடி முருகன் ஆலய நிர்வாகத்தின் உறுப்பினராகவும் கடமைபுரிந்து வந்தார். அதுமட்டுமன்றி சுகாதாரக் கருத்தரங்குகள் மற்றும் திருமந்திரச் செயலமர்வுகள் என்பவற்றையும் நடாத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார். 01.12.2021 அன்று பிள்ளையார்கதை விரதத்தின் 11 ஆம் நாள் பிற்பகல் 1.30 மணியளவில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

குடும்பத்தினர்

நற்சிந்தனை

எல்லாம் சிவன் செயல். உலகமெல்லாம் இறைவனின் சந்நிதானம். இறைவனுடைய சந்நிதானத்தில் ஒரு பிழையும் உண்டாகாது. எங்களுக்கு அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்று ஆசைப்படவேண்டியதில்லை. எதைக் கடவுள் நமக்குக் கொடுக்கிறாரோ அதை நாம் சந்தோஷமாக ஏற்க வேண்டியது. கடவுளுடைய ஆசீர்வாதம் நமக்கெப்பொழுதும் உண்டு. அதைப்பற்றி நமக்கு சற்றேனும் ஐயமிருக்கப்படாது. சில காரியங்கள் நமக்கு விளங்காமலிருக்கலாம். அதையிட்டு நாமேன் கவலைப்படவேண்டும். எல்லாம் கடவுளின் சித்தப்படி நடந்து கொண்டு போகின்றன. நாமொன்றுமறியோம். எல்லாம் அவர் அறிவார். எமது கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே. இறைவன் சந்நிதானத்தில் நாம் எங்குமிருந்தாலும் நமக்கொரு குறையுமில்லை. எல்லாம் ஈசன் செயல் எனும் உணர்வு நாளாந்தம் வளர்ந்து கொண்டு போக “ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை” எனும் மகாவாக்கியத்தின் உண்மையை நாம் உணரக்கூடியதாய் வரும். கடவுளிலே பூரண விசுவாசமிருக்க வேண்டும். அதை விடச் சிறந்த கவசம் வேறொன்றுமில்லை. என்ன வந்தாலும் அசையாமலிருக்கப் பழக வேண்டும்.

சஞ்சலம் வந்தாலும் வரட்டும் - வேல் வேல்
சற்றும் அலையாமல் சாந்தத்தில் கட்டு
ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

ஓம் தத் சத் தத் சத்

கௌரவ விருந்தினராக வவுனியா மகாவித்தியாலயத்தில் அழைத்தபோது...

மஞ்சத்தடி, இனுவில் விவேகானந்தா முன்பள்ளி கலைவிழா 27.12.2017

திருமந்திர விழா நிகழ்வில் கௌரவித்து சான்றிதழ் மற்றும் கேடயம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டபோது...

06.09.2015 அன்று சமூகப் பணிக்காக
சான்றிதழ் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டபோது

சுகாதார நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தபோது....

சுகாதார நிகழ்வில் கலந்து சிறப்பித்தபோது....

திருமந்திர விழா நிகழ்வில் கௌரவிக்கப்பட்டோரது...

நன்றி நவில்கின்றோம்

அமரர்

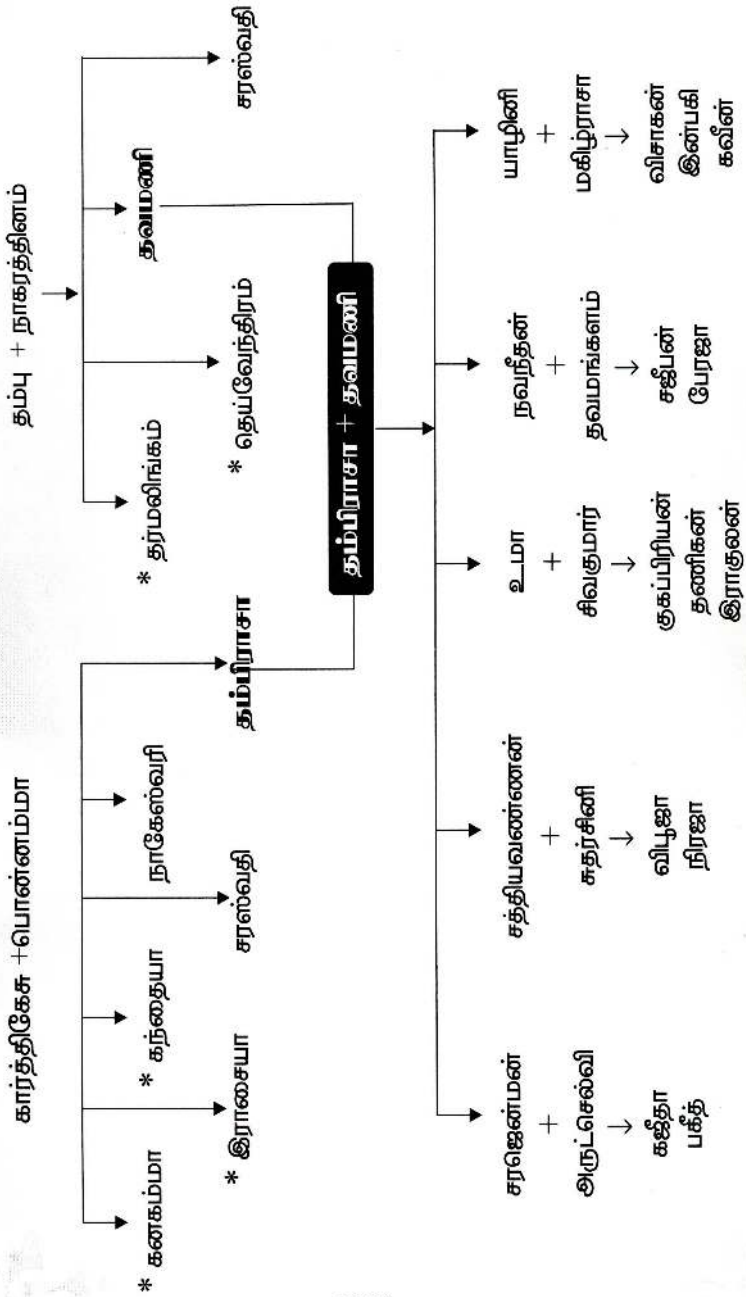
கார்த்திகேசு தம்பிராசா

(ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்)

எமது அன்புத் தெய்வத்தின் இறுதிச் செய்திகேட்டு ஓடோடி வந்து இறுதிக் கிரியைகளுக்கான சகல ஒழுங்குகள், ஒத்தாசைகள் வழங்கியோருக்கும், அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், உள்நாட்டிலிருந்தும் வெளிநாட்டிலிருந்தும் தொலைபேசி மூலம் இத்துயரில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கும், இறுதி நிகழ்வில் கண்ணீர் அஞ்சலி துண்டுப்பிரசாரம் வெளியிட்டவர்களுக்கும் ஏனைய நிகழ்வில் கலந்து ஒத்தாசை புரிந்த எம் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் எம் துயரில் பங்கேற்ற அனைவருக்கும் அடுத்து அந்தியேட்டி கிரியைகளிலும் ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனைகளிலும் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும் இந்நினைவு மலரை செம்மையுற அச்சிட்டுத் தந்த நியு எவகீரின் அச்சகத்தினருக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

வம்சாவழி

சீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது,
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை சூழந்தாய்.
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ சூழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்.
அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
எது சீன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள்
அது வேறொருவருடையதாகும்.

**“இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின்
சாராம்சமுமாகும்”
-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-**

